

Simon László (1940–2021)

Fájdalmas veszteség érte a hazai matematikát. Simon László professzor életének 82. évében eltávozott közülünk. Ez a veszteség szinte pótolhatatlan, hiszen személyében a magyar parciális differenciálegyenletek iskolateremtője, oktatásának és kutatásának kulcsszereplője távozott, nagy űrt hagyva maga után.

Simon László matematikus oklevelét 1963-ban szerezte az Eötvös Loránd Tudományegyetemen. 1966-ban védte meg egyetemi doktori disszertációját, melyben általánosított függvényekre vonatkozó peremérték-problémákkal foglalkozott. 1968 szeptemberétől a Moszkvai Állami Egyetem Differenciálegyenletek Tanszékén levelező aspiráns volt B. R. Vajnberg vezetésével. Kandidátusi értekezését 1973-ban védte meg. Az MTA doktori fokozatát 1990 márciusában szerezte meg.

Élete végéig aktívan részt vett az oktatásban, a kutatásban és a tudományos közéletben egyaránt.

Szinte egy személyben alapozta meg a hazai parciális differenciálegyenletek modern oktatását. E. A. Baderkoval közösen írt „Másodrendű lineáris parciális differenciálegyenletek” könyve a témával foglalkozó szinte valamennyi egyetemi kurzus alap tankönyvének számít. A hazai matematikusok nagy része több évtizeden keresztül tőle tanulta meg ezt a témát. Emellett a fizikus generációk egész sorát tanította matematikára, az analízis alapjaitól kezdve a parciális differenciálegyenletekig bezárólag. Előadásait a hallgatók nagy szeretettel és érdeklődéssel hallgatták, hiszen lendületes stílusával mindig le tudta kötni a hallgatóságot. Számos – hazai és külföldi – doktorandusznak volt témavezetője. Közülük többen vezető oktatóként oktatják a tőle tanultakat. Tanítványaival közösen 2010-ben „Parciális differenciálegyenletek” címmel írt egyetemi jegyzetet, amelynek bővített és javított kiadásán haláláig nagy lelkesedéssel dolgozott.

Kutatási tevékenysége a parciális differenciálegyenletek elméletének több területét is érintette. Pályája első évtizedeiben érdeklődésének középpontjában a nem korlátos tartományokon értelmezett elliptikus egyenletek álltak, számos cikkében foglalkozott a megoldások létezésének és approximációjának kérdéseivel. Ezt követően figyelme egyre inkább a funkcionál-differenciálegyenletek és egyenletrendszerek felé fordult. A 2000-es évektől kezdve előszeretettel tanulmányozott olyan egyenleteket, amelyek nem lokális függést tartalmaztak. Vizsgálataiban eredményesen alkalmazta a monoton típusú operátorok elméletét. A témakörben végzett több évtizedes kutatómunkájának gyümölcseként jelent meg 2013-ban „Applications of monotone type operators to nonlinear PDE's” címmel írott tankönyve, amely a mesterszakos és doktori hallgatók számára ad áttekintést a témáról.

Közéleti tevékenysége is aktív volt. A Középiskolai Matematikai és Fizikai Lapok fizika rovata szerkesztőbizottságának 1971-től kezdődően fél évszázadon keresztül tagja volt. Éveken át részt vett az OTKA Matematika Zsúri munkájában, tagja volt a Magyar Tudományos Akadémia Matematika Doktori Bizottságának, majd a Matematikai Bizottság munkájában vett részt. Hosszú ideig dolgozott a Bolyai János Matematikai Társulat Farkas Gyula-díj Bizottságában.

Életpályáját számos díj és kitüntetés övezte. Ezek közül talán a legfontosabb a Magyar Köztársasági Arany Érdemkereszt (2010), a Szent-Györgyi Albert-díj (2017) és az Eötvös József-koszorú (2021) voltak.

Simon László személyében egy nagyon nagy tudású, rendkívül szerény, mindenki által tisztelt és szeretett kollégát veszítettünk el, akinek hiánya sokáig megmarad közöttünk.

Munkásságát folytatjuk és emlékét megőrizzük a szívünkben!